

Jak słucham Pana Boga? Przypowieść o siewcy

21

Cele katechetyczne

- zapoznanie ucznia z przypowieściami Jezusa – szczególnie z przypowieścią o siewcy;
- ukazanie prawidłowej postawy modlitewnej w czasie słuchania Słowa Bożego: wyciszenie, posłuszeństwo, skupienie i otwarcie na światło Ducha Świętego;
- otwieranie uczniów na katechetów, rodziców i kapłanów jako pośredników Bożego Słowa;
- kształtowanie postawy słuchania Słowa Bożego, zaufania Bogu i wyznawania wiary w Boga.

Treści

- wybrane przypowieści – szczególnie przypowieść o siewcy;
- właściwa postawa podczas modlitwy i słuchania Bożego Słowa: wyciszenie, skupienie, posłuszeństwo, modlitwa do Ducha Świętego – Bóg przemawia w ciszy;
- cnoty – owoce wiary, modlitwy i słuchania Bożego Słowa;
- elementy liturgii Mszy Świętej.

Wymagania

Uczeń:

- opowiada swoimi słowami wybrane przypowieści, w tym przypowieść o siewcy;
- opisuje prawidłową postawę modlitewną, zwłaszcza w czasie słuchania Bożego Słowa;
- wyjaśnia, czym jest liturgia słowa oraz pokazuje, jakie gesty wykonujemy w czasie Mszy Świętej przed wysłuchaniem Ewangelii;
- wymienia osoby z otoczenia, którymi Bóg może posługiwać się w przemawianiu do nas swoim Słowem.

Postawy

Uczeń:

- jest otwarty na wszystkie osoby głoszące Boże Słowo;
- okazuje postawę szacunku wobec rodziców, dziadków, kapłanów, sióstr zakonnych;
- okazuje zapał w dążeniu do cnót;
- chętnie słucha Pisma Świętego oraz czyta je, w tym przypowieści.

Środki dydaktyczne

Podręcznik; Pismo Święte; piosenka; film o życiu i nauczaniu Jezusa; Mszał Rzymski.

Metody dydaktyczne

Rozmowa kierowana; pogadanka; śpiew piosenki; projekcja filmu; prezentacja Mszału i tekstów liturgii Mszy Świętej; wykonywanie zadań z podręcznika; wspólna lektura przypowieści.

Korelacja z edukacją szkolną

- edukacja polonistyczna – opowiadanie przypowieści, streszczenie nauczania Jezusa;
- edukacja społeczna – czym są: przyjaźń, zaufanie między ludźmi, umiejętność słuchania;
- edukacja muzyczna – wybrana piosenka religijna: śpiew „Duchu Święty, przyjdź”;
- edukacja językowa – słownictwo: „przypowieść”, „Słowo Boże”, „lektor”.

Propozycja realizacji

1. Rozpoczęcie modlitwą przed czytaniem/słuchaniem Pisma Świętego por. lekcja nr 7.
2. Omówienie ilustracji z podręcznika albo wyświetlenie fragmentu filmu przyrodniczego o pustyni, oazach, uprawie roli itp. Zachęcenie dzieci do odpowiedzi na pytania: Jak wyglądają gleby

na pustyni, w oazie? Czym różnią się rodzaje gleb, pól? Jakie plony mogą wydać?

3. Odniesienie do wiadomości z lekcji przyrody i zadanie pytania: Co jest potrzebne, żeby z małego ziarenka wyrósł kwiat czy owoc? Można też zapytać, kto pamięta Ewangelię z ostatniej niedzieli. Okaze się zapewne, że dzieci nie pamiętają tego fragmentu. Pytania: Dlaczego nie pamiętacie treści Ewangelii? Czy słuchaliście uważnie? Co wam przeszkadzało w słuchaniu? Wyprowadzamy wnioski z odpowiedzi na pytania. Następnie podajemy przykłady, gdzie możemy słuchać Słowa Bożego, z jaką uwagą to czynimy. Zadanie 1 z podręcznika. Doprowadzenie do wniosku, że nie każdy tak samo słucha Słowa Bożego i wypełnia je.
4. Wyjaśnienie, że Pan Jezus, gdy chciał ludziom powiedzieć coś ważnego, a zarazem trudnego, wymagającego, mówił do nich nie wprost, ale za pomocą przypowieści. Posługiwał się wtedy różnymi obrazami wziętymi z życia lub przyrody, aby pomóc swoim słuchaczom zrozumieć działanie Boże. Wprowadzenie słowa „przypowieść”, porównanie jej z bajką z morałem, ukazanie różnic między bajką a przypowieścią. Podkreślenie tego, co jest treścią nauki Pana Jezusa – zadanie 3 z podręcznika.
5. Odczytanie przypowieści o siewcy – Łk 8, 5-15. Omówienie treści i wyjaśnienie sensu tej przypowieści. Próba zastanowienia się, jaką glebą jest każdy z nas. To, czy wydajemy dobre owoce pod wpływem słuchania Słowa Bożego, pokazują nasze czyny, a nie słowa i obietnice.
6. Co może nam przeszkadzać w przyjmowaniu Słowa Bożego? – zadanie 2 w podręczniku.
7. Omówienie sytuacji, co dziecku przeszkadza w skupieniu i słuchaniu, jaki wpływ mają na to gry komputerowe, oglądanie TV, towarzystwo kolegów itp.
8. Śpiew piosenki „Duchu Święty, przyjdź”. Podkreślenie, że Pan Bóg chce nam pomagać rozumieć i wypełniać Słowo Boże, jeśli tego pragniemy i potrzebujemy, to powinniśmy prosić Go o pomoc podczas modlitwy, ponieważ On szanuje naszą wolność i nie będzie się nam narzucał ani nas zmuszał.

9. Prezentacja planszy z postacią stojącą („ludzikiem”), która ma podniesione ręce i uśmiechniętą twarz, pod planszą jest umieszczone pytanie: Jak odpowiadam na Słowo Boże? Zadaniem dzieci jest wpisanie odpowiedzi w serca umieszczone wokół ludzika: ufam Panu Bogu, pomagam, jestem posłuszny, modlę się, dobrze wypełniam swoje obowiązki, kocham. Wykonanie zadania 1 z *Kart pracy*, aby utrwalić to, co powinno być owocem słuchania Słowa Bożego.
10. Pokazanie dzieciom na zdjęciach, ilustracjach, jak powinniśmy słuchać Słowa Bożego. Co pomaga nam w słuchaniu Boga? Kiedy powinniśmy klęczeć, a kiedy stać lub siedzieć w kościele albo podczas osobistej modlitwy?
11. Podanie wiadomości na temat liturgii słowa, czyli tej części Mszy Świętej, w której słuchamy czytań z Pisma Świętego, gdy przez odczytywany fragment mówi do nas Bóg. Prezentacja Mszału i lekcjonarza z wyjaśnieniem, co zawierają te księgi.
12. Utrwalenie, czym jest liturgia słowa – wykonanie zadania 2 z *Kart pracy*.
13. Ćwiczenie gestów i znaków, jakie wykonujemy przed wysłuchaniem Ewangelii w kościele. Wykonanie zadania 3 z *Kart pracy*.
14. Nauka piosenki „Bądź z nami w kontakcie, Panie Jezu” lub śpiew piosenki „Duchu Święty, przyjdź”.
15. Powtarzamy i utrwalamy treść przypowieści o siewcy oraz zastanawiamy się, jak być w kontakcie z Panem Jezusem. Wspólne tworzenie listy propozycji.
16. Modlitwa – *Akt wiary* i *Akt miłości*. Komentarz: Jeśli kogoś kochamy i jesteśmy pewni jego miłości, to słuchamy go i wykonujemy jego polecenia.
17. Zakończenie: odczytanie zadania kierującego do *Domownika*, wycięcie paska z *Kart pracy* i wklejenie do dzienniczka ucznia.